

Eseu despre genul epic

Genul epic cuprinde totalitatea creatiilor epice, adica acele opere literare in care autorul isi exprima indirect sentimentele prin povestirea unor fapte, a unor intamplari si prin intermediul personajelor.

Se desprinde de aici faptul ca orice opera epica are trei elemente definitorii: naratorul (cel care povesteste faptele), actiunea (totalitatea faptelor, a intamplarilor) si personajele (personae care savarsesc si sunt purtatoarele mesajului autorului).

Intrucat in operele epice sunt povestite fapte, intamplari, modul de expunere caracteristic acestor creatii este naratiunea. Acesta este modul de expunere predominant, insa se poate imbina si cu celelalte moduri de expunere: descrierea, dialogul, monologul interior si evocarea.

In ceea ce priveste naratorul, acesta poate fi scriitorul insusi, si atunci relatarea faptelor se face la persoana a III-a, sau unul dintre personaje care participa la actiune, de data aceasta naratiunea facandu-se la persoana I.

-Amintiri din copilarie De Ion Creanga-

Titlul operei "Amintiri din copilarie" dezvaluie, prin cele doua substantive din care este alcatuit, caracterul de amintire al operei, diversitatea intamplarilor si perioada de varsta careia ii apartin aceste amintiri.

Dupa marturisirea scriitorului, Humulesti este un sat vechi, razasesc, intemeiat in toata puterea cuvintului. Humulestiul se putea mandrii si cu priceperea locuitorilor si cu frumusetea flacailor si a fetelor care stiau ce inseamna harnicia, dar si petrecerile din sat. La toate acestea se aduga frumusetea bisericii si caracterul deosebit al preotilor, al dascalilor si al credinciosilor.

In continuare, atentia scriitorului se indreapta catre parintele Ioan de sub deal, om vrednic si cu bunastare care a randuit tintirimul si chilia de la poarta bisericii, unde a si infiintat scoala. Tot el, impreuna cu badita Vasile a Ilioaiei, l-a convins pe sateni binefacerea invataturii si astfel s-au adunat o multime de baieti si fete la scoala.

Cea dintai scolarita a fost insasi Smarandita popii, iar parintele face dar de scoala noua un scaun nou si lung caruia l-a pus numele "Calul Balan" si un dragut de bicisor de curele, impletit frumos de mos Florea cojocarul satului, pe care il boteaza "Sfantul Nicolai".

Scolarii nu pricep rostul darurilor si raman cu ochii holbati unii la altii, pana ce parintele hotaraste ca in urma "procitaniei" de sambata, de fiecare greseala sa-l arda scolarului cate un sfant Nicolai. Prima care a mancat papara a fost chiar Smarandita popii care a bufnit in ras cand parintele isi facea cunoscuta hotararea.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Copiii s-au speriat de "Calul Balan" si de Sfantul Nicolai" incat au ramas inlemniti, dar parintele a stiut sa-l imblanzeasca, impartindu-le pitaci si colaci din biserica si "treaba merge struna".

Scolarii fac progrese vizibile sub indrumarea lui badita Vasile, dar, in lipsa preotului si a dascalului, gasesc un mijloc original de distractie: vaneaza muste si bondari cu ceasloavele. Consecinta unei astfel de fapte este, in mod firesc, pedepsirea copiilor prin "mangaieri" cu sfantul ierarh Nicolai.

Acestor fapte hazlii le urmeaza una care-l intristeaza pe copii si intuneca inimile femeilor din sat si mai ales a mamei dascalului: badita Vasile este prins cu arcanul si dus la oaste, in timp ce ajuta cu baietii "la dres drumul". Preotul umbla sa gaseasca un alt dascal, dar incercarea lui a fost zadarnica, caci n-a gasit un badita Vasile, cuminte, harnic si rusinos ca o fata mare.

Sub aspectul constructiei naratiunii se observa ca relatarea intamplarilor se face la persoana intai de unul dintre personaje – Nica a lu Stefan a Petrei – care povesteste fapte la care a participat direct sau a fost martor.

Aceasta tehnica narativa este specifica intregii opere "Amintiri din copilarie", dar ea se intalneste si in alte opere literare.